

som dette Parti mener svarer til vor Stilling i Rækken af Nationerne. De kan da ikke vurdere denne Stilling ret højt.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte, at det er Tallene, man skal regne med, naar man i det hele taget skal regne. Ja, det er fornuftigt at bruge Tallene, de er noget lettere at regne med end saa meget andet, det skal jeg give det ærede Medlem Ret i. Men de Tal, man i denne Sammenhæng skal regne med, er ikke dem, som det ærede Medlem har omtalt. Det er ikke de Tal, der angiver, hvor mange Vælgere der efter den og den Regnekunstners Mening kan antages at staa bagved hver enkelt Rigsdagsmand, men det er de Tal, der angiver, hvor mange Stemmer der har været afgivet for og imod her paa Rigsdagen foreliggende Forslag. De er ogsaa — det vil det ærede Medlem sikkert indrømme — i denne Sammenhæng meget, meget nemmere at regne med, det er ganske anderledes haandfaste Krabater end dem, det ærede Medlem frembringer ved sit Skrivebord; og det Tal, der er for disse Love, er tilstrækkeligt til at sikre deres Gennemførelse. Det ærede Medlem siger, at det er Frygten for disse af ham eller Partifæller eller nærbeslægtede beregnede Tal, som gør, at vi ikke tør gaa til Valg; vi tør ikke, siger det ærede Medlem, for dersom vi gjorde det, vilde vi komme til at staa med et Mindretal. Det ærede Medlems politiske Ideal, Folketingsmand Zahle, har ogsaa været ude med Profetier af lignende Art som dem, det ærede Medlem nu anstiller. I September Maaned 1909 stod Folketingsmand Zahle i Folketinget, pegede paa Regeringen og sagde: Derhenne paa disse Bænke sidder en Samling Personer, men ingen Regering, thi den har intet Flertal for sig, og i samme Øjeblik, som man turde gaa ud til Vælgerne og forelægge dem den Ordning, man nu møder op med, vilde den blive stemt ned med et uhyre Overtal af Stemmer. Folketingsmand Zahle havde ikke regnet med, at han en god Maaned efter skulde komme hen og sidde paa de samme Bænke og derved faa Kræfter til at vise Virkeligheden i de Spaadomme, han havde fremsat. Det havde han ikke forudset, og han undlod ogsaa klogelig denne Undersøgelse. I Stedet for satte han sig til at pleje og udvikle de Love, som han paa den Maade havde bekæmpet ganske faa Maaneder i Forvejen, og da han endelig maatte ud for at faa de Tal konstateret, som han havde stillet op, saa ved

det ærede 2det Medlem for 4de Kreds ganske sikkert — jeg nærer ikke Tvivl om, at han tydelig erindrer det —, hvor Flertallet viste sig at være. Nej, Folketingsmand Borgbjerg er meget, meget klogere, naar han optræder som Profet. Han sagde forleden Dag i Folketinget, at den sande Profet profetere ikke i Tal. Det er en Sandhed, som det ærede Medlem skulde lægge sig paa Sinde. Man skal i Profetier holde sig til ganske anderledes taa-tige Ting end Tallene — det er haandfaste Krabater —, saa har man større Udsigt, end det ærede Medlem nu har, til at vinde Anseelse og komme ind i Rækken af de Profeter, der betegnes som de sande.

Jeg ser paa hele den Modstand, der rejses overfor disse Forslag fra Oppositionspartiernes Side, som en ren og skærpolitisk Modstand, den, som man imødegaaer med det politiske Middel, man besidder i Afstemning paa Rigsdagen, og jeg nærer ikke Tvivl om, hvorledes Afstemningen overfor disse Forslag vil forme sig i dette høje Ting.

Veistrup: Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), der sagde, at naar der i det radikale Venstres Forslag var en Generalstab, var det ogsaa tydeligt, at den maatte have en krigsmæssig Opgave, vil jeg gerne sige, at jeg tror, det ærede Medlem regner Generalstaben for alt for lidt; thi det er dog ganske afgjort, at en Generalstab kan bruges til langt mere end krigsmæssige Opgaver. Den kan sikkert ogsaa anvendes, hvor Talen er om vagtmæssige Opgaver, og det er det, der her er Tale om. Det ærede Medlem udtalte, at det Forslag, vi havde fremsat, var krigsmæssigt, men der blev efterhaanden stadig skaaret noget af. Saa danner det for saa vidt en glædelig Modsætning til Venstres Forslag, og jeg kunde kun ønske, at Venstre var gaaet den samme Vej; saa havde det i hvert Fald været paa den rette Vej.

Den højtærede Minister hævdede, at det var en ganske urigtig Opfattelse, jeg havde af Venstres Stilling med Hensyn til Indkaldelse af alt tjenstdygtigt Mandskab. Jeg forstaar ikke ganske dette, thi den højtærede Minister sagde udtrykkelig i sit Gensvar til den socialdemokratiske Ordfører, at Venstre havde altid haft en umaadelig Sympati for Landstormen. Den højtærede Minister sagde ikke alene: vi har haft, men: vi har *stedse* udtalt vor Sympati med Landstormen. Og det ærede